

– Vállalja vagy sem, Mr. Foster? Holnap hajnalban indulnom kell Mount Hagenbe. **Az utazási irodában azt mondták, ön egész Pápua Új-Guinea legjobb vezetője, ezért akarom magát szerződtetni.** – Fiona összefon karral állt a söntéspultot hanyagul támasztó férfival szemben. Igyekezett határozottnak és higgadtnak mutatkozni, pedig Jack Foster viselkedése igencsak bosszantotta.

– Amikor a lebuja belépve megpillantotta magas, atlétikus termetét és karakteres arcát, egészen felvillanyozódott. Megörült, hogy egy jóképű, vonzó férfi lesz a vezetője az expedíción, de Foster durva, elutasító viselkedése hamar kiábrándította. Úgy tűnt, feleslegesen kereste fel a **lepukkant kocsmát** Port Moresby, a pápua főváros szegénynegyedében. Fiona nem értette, hogy lehet ez a férfi törzshelye. Rajta és Jack Fosteren kívül a vendégkör helyi őslakosokból állt, akik belépésekor úgy meredtek rá, mintha valami idegen lény csöppent volna közéjük. Valószínűleg még most is bámulták, de Fiona nem akart körülnézni, hogy ellenőrizze.

– Akkor feleslegesen jött. Eszembe sincs elvinni a nyugati-felvidékre, és azt sem ajánlom, hogy más vezetővel odamenjen. Túlságosan veszélyes multság az mostanában. Brutális törzsi harcok dúlnak arrafelé – **válaszolta Foster és elfordult.** A söréért nyúlt, Fiona azonban gyorsan elkapta előle. **– Hé, az ördögbe is! Azonnal adja vissza!**

– Hé, az ördögbe is! Azonnal adja vissza!

– Visszaadom, ha rám figyel és végighallgat! – Fiona elszántan Fosterre meredt, és magához szorította az üveget.

– Na, ne szórakozzon velem! – mordult a férfi.

– Nem szórakozom, csak annyit kérek, hogy figyeljen és hallgasson végig rendesen. **Ha azután sem vállalja, akkor békén hagyom.**

– Ha annyira akarja – sóhajtott a férfi –, **csak adja vissza a sörömet. De figyelmeztetem, semmi olyat nem tud mondani, ami miatt meggondolnám magam.** – Egy közeli asztal felé intett, hogy üljenek le.

Fiona vonakodva, de helyet foglalt az ütött-kopott műanyag széken. A pultos serényen letörölte előttük a ragacsos asztalt egy ronggyal, de az így sem lett **tisztább.**

– Na, halljam! Mit akar mondani? Kér valamit közben? – Foster elvette a sörét Fionától, majd **kényelembé helyezkedett, és** lazán egy másik székre **rakva-rakta** a lábát **kényelembé helyezte magát.**

– Köszönöm, inkább nem – grimaszolt Fiona, és elhessegetett egy legyet maga elől. – El kell jutnom a nyugat-felföldi kuluvi törzshöz – kezdett bele a mondanójába.

Commented [RK1]: Itt most kibeszélsz, mert szeretnéd hamar elhelyezni az olvasót – pedig narrációba is betehetnéd ezt az infót, hogy őt ajánlották neki.
Két helyzetben hivatkozik az ember az utazási irodára:
1, amikor elkezd a beszélgetést, és elmondja, hogy került ide (ezen túlvagyunk)
2, amikor szeretné a másikat manipulálni (itt kell egy folytatás: de ezek szerint tévedtek és maga beszari vagy a főnöke csalódott lesz – ezt te tudod, hogy mi hathat a pasíra)

Commented [RK2]: Ez minden infó a környezetről. Egyáltalán nem kell most megállni és két oldalon keresztül leírást adni, de sokkal erősebb, ha becsempészel egy-két (fél)mondatot a narrációba, ami megmutatja, milyen egy lepukkant kocsmára érrefelé. Most azt hiszem, olyan, hogy tele van feketékkel, de ennyi.

Commented [RK3]: Szóval felvezetted, hogy van egy jóképű, de bosszantóan arrogáns pasink. Aztán megszólal, és mond tökéletesen higgadtnak egy teljesen korrekt érvet, ráadásul olyat, ami lényegében az első érv kellett volna, hogy legyen. Vagy nem volt ezelőtt vita (egy éles vitahelyzetbe lépünk be a jelenet elején), vagy gyerekes de igen – de nem vita volt, és most kezdenek *beszélni* egymással. Mindkettő gond, de az is gond, hogy nem viszed tovább a felfokozott érzelmi helyzetet, amit ígértél az első bekezdéssel.

Commented [RK4]: Ugyanaz az ember mondja, így nem kell új sorba tenni.

Commented [RK5]: Üresjárat, mindketten ugyanazt mondják el újra

Commented [RK6]: Még mindig picit üresjáratban vagyunk, hiszen nyilván a férfi úgy gondolja, nem fog semmi fontos infót kapni, a nőnek meg bizonyítani kell – ez a jelenet célja, és ezt érezzük, nem kell elismételni.

Commented [RK7]: Itt jók a leírások, egy-két hasonló apróság mehet az elejére még.

– A kuluvikhoz? Azok még emberevők lehetnek, ha egyáltalán léteznek – nevetett fel Foster kivillantva tökéletes fogsorát.

– Nagyon is léteznek, és nekem mindenképpen meg kell találnom őket! A birtokukban van egy ősi harci maszk, amit meg kell vennem a megbízóm, a Galéria számára.

– Honnan veszi egyáltalán a létezésüket?

– **Találtam n**Néhány régi antropológiai írást **találtam**-a múlt századból. **A** azokban említik őket és a maszkot. Utánanéztam, még mindig ott kell élniük a nyugati-felföld dzsungelének mélyén. El kell jutnom hozzájuk! **az álarcélt**.

– Egy nyavalyás maszk miatt kockáztatná az életet?

– **Maga ezt nem érti! Az az álarc felbecsülhetetlen értékkel bír. Ráadásul a feljegyzéseket megkaparintotta egy hírhedt magánygyűjtő, Lord Gordon. Így most ő is vadászik rá. Meg kell előzőnm!**

– Lord Gordon? Az a Lord Gordon, akinek itt aranybányái is vannak?

– Igen, ő az. Talán ismeri? **Nem kerülhet hozzá az a maszk!**

– Nagyon is jól ismerem azt a gazembert! – Foster dühödten az asztalra csapott. – Tönkreteszi ezt a földet, kizsákmányolja a helyieket! A bányái felemészti a hegyeket, és éhbéréért dolgoztatja az őslakosokat – folytatta egyre indulatosabban.

Fionának feltűnt, hogy a férfi mennyire szíven viseli az ország sorsát. Az unalom és a közöny eltűnt az arcáról, **egész lényé átalakult.** Izmai megfeszültek, szeme összeszűkült. Fionát most valami lesben álló ragadozóra emlékeztette. Elbűvölte a belőle áradó szenvedély. **É, és végre úgy érezte,** sikerülhet a férfit megnyernie az ügyének.

– Igen, vérbeli üzletember. Ráadásul igazi műkincs vadász. Amire szemet vet, **mindenáron** megszerzi, mindegy, milyen áron. Bármire képes. Most ő is a maszkot akarja. **De nem kerülhet hozzá!**

– **És ugyan miért lenne jobb, ha maga kapná meg? Mert az jobb lenne, ha maga kapná meg?** Egyik kincs vadász sem különb a másiktól! Mindegyik csak kirabolja ezt a földet!

– Én nem vagyok kincs vadász! – csattant fel Fiona önérvényesen, és **villámló szemeket vetett** **kel meredt** Fosterre. – A Galéria korrekt árat fizet **érte**-a törzsnek, ha eladják **a maszkot**. Azután kiállítjuk, hogy bárki láthassa. Mi a múlt értékeinek megőrzéséért dolgozunk! Gordon azonban csak becsapná őket, és néhány színes üvegyöngyért venné meg tőlük, hogy végül elzárja a privát gyűjteményébe.

– Ugyan már! Az itteni törzsek nem ismerik a pénz értékét. Vagy olyan árat mondanak, amiből megvehetnék az egész szigetet, vagy odaadják néhány kagylóért. Ráadásul a kuluvik,

Commented [RK8]: Most leülünk és kedélyes italozgatás közben csevegünk arról, mi (lesz) ennek a regénynek a sztorija – ami nagyon hiányzik, az az, hogy a nézőpontkarakternek ez mit jelent, mert ezt nem mutatod meg, csak ismételtet, hogy neki kell a maszk ☺

Commented [RK9]: Már elmondta, hogy meg kell előznie, azaz nem kerülhet hozzá.

Commented [RK10]: Ez nekünk is feltűnt, nem kell elmagyaráznod, pláne, mert utána meg is mutatod, hogyan változik az arckifejezése.

Commented [RK11]: Amúgy meg miért nem?

Commented [RK12]: Picit körülényesen beszél ez az ember. Éppen indulatos, az asztalt csapkodja. Lehet keményebb, rövidebb, célratörőbb.

Commented [RK13]: Kívülről mutatod. És nyelvi klisé is. Valójában minket az érdekelne, hogy mit is érez Fiona, miért sértő neki az a kifejezés?

ha léteznek, még kőkorszaki állapotban lehetnek. A legjobb az lenne, ha az az átkozott maszk ott maradna náluk, ahová tartozik.

– Higgye el, nem akarom semmilyen módon megkárosítani a törzset. Olyan dolgot fogok felajánlani nekik, ami tényleg méltányos: élelmet, gyógyszereket, vagy amire csak vágnak. Ha pedig nem akarják eladni, hát belenyugszom. Értse meg, én nem vagyok Gordon! – Fiona indulatosan az asztalra csapott. Felbőszítette, amiért a férfi ilyen lelketlen kincsvadászhoz meri hasonlítani.

– Nyugalom, csak ne olyan hevesen. Megértettem, maga nem Gordon. – Foster most először rávigyorgott Fionára. Mosolygás közben a szürke szemében mintha apró, huncut lángok villantak volna szürke szemében, de ahogy feltűntek, ki is aludtak.

A férfi eltűnődve forgatni kezdte ujjai között a sörösüveget. Néhány percig hallgatott, csak aztán szólalt meg újra.

– Szóval... eltökélte, hogy felmegy nyugatra, és megkeresi a kuluvikat.

– Igen. Meg kell előzőnöm lord Gordont! Bár lehet, hogy máris most késésben vagyok. Legutóbb azt hallottam az informátoromtól, Gordon már csapatot toborzott az úthoz. Persze, ő sem tudja pontosan, merre lehet az a törzs.

– Én biztosan megtalálom őket még Gordon előtt. Senki nem ismeri nálam jobban azt a vidéket. – De csak bizonyos feltételekkel tudom vállalni a vezetést. – Foster kiitta a sör maradékát.

– Rendben. Mik azok? – Fiona magában ujjongott, és nem tudta megállni, hogy örömeiben el ne is mosolyodottjon, de aztán gyorsan újra magára ötlötte tárgyalásokra tartogatott pókerarcát.

– Először is tudnia kell, hogy csak azért vállalom, mert gyűlölöm Gordont, és nem hagyhatom, hogy még valamit elvegyen ettől a néptől. Ettől függetlenül, ha én leszek a vezetője, felelősséggel tartozom magáért. Nem vicceltem, amikor azt mondtam, veszélyes az a környék. Ezért ahhoz, hogy szemernyi esélye legyen túlélni ezt a mókát, be kell tartania a szabályaimat! Azt kell tennie, amit mondok!

Fiona nyelt egyet. Nem szerette, ha parancsolgatnak neki, de ha meg akarta előzni Gordont, nem volt más választása, mint elfogadni a feltételeket.

– Azt fogom tenni, amit mond! – egyezett bele végül.

– Helyes! Akkor máris itt az első utasításom: szerezzen megfelelő ruhát az úthoz! – Foster jelentőségteljesen pillantott le Fiona finom, lakkbőr szandáljára és szépen manikűrözött körmeire.

Fiona gyorsan maga alá húzta a lábát, miközben érezte, hogy elvörösödik. Elöntötte a düh.

Commented [RK14]: Picit sokat kiabál. A jól elhelyezett felkiáltójelek nagyon hasznosak, de most úgy érzem, mintha ezeknek a szegény felkiáltójeleknek kellene minden érzelmet kifejeznie, pedig akadnak még eszközök bőven ☺

Commented [RK15]: Pontosan ezt jelenti a „villan” szó ☺

Commented [RK16]: Azt az érzetet kelti bennem az „ujjai között”, mintha mondjuk két ujj között átbújtatná, ahogy egy tollal lehet játszani – de sörösüveggel nem annyira

Commented [RK17]: Önismétlés, nem fokozol ezzel a mondattal, csak ugyanazt mondja el oldalanként a karakter.

Commented [RK18]: Leírsz, nem mutatsz. Egyelőre nem érzek és emiatt nem is nagyon hiszek el semmit ebből a jelenetből, annak ellenére, hogy minden szépen el van magyarázva.

Commented [RK19]: A lábkörmeire? Egyáltalán hogyan történt az, hogy egy koszos faasztalnál ültek, és mégis hirtelen le lehetett látni a szandálra? Ha meg a szandált nézzük, hogyan ugrottunk vissza a kezekre? Másfelől oké, le fog kopni a lakk a körméről, de miért ne indulhatna el lakkozott körömmel? (A szandált értem.)

– Azért ennyire ne nézzen ostobának, ~~Mr. Foster!~~ Nem először megyek dzsungeltúrára. ~~H~~hoztam megfelelő felszerelést.

– Nem akartam megsérteni, Miss Goldberg, de kötelességem figyelmeztetni. Az élete múlhat rajta. ~~Még nem érkezett el az esős évszak, de itt ez csak annyit jelent, hogy néha eláll az eső. Viszont odafönt legalább a moszkítókkal nem lesz bajunk.~~ A biztonság kedvéért összeírok egy listát azokról a dolgokról, amire szüksége lesz, és majd elküldöm a szállodájába a vezetés, meg a járulékos költségek díjával együtt. Holnap hajnalban ~~pedig~~ találkozunk a reptéren. Az embereket a túrához majd személyesen fogom felbérelni Mount Hagenben.

– Köszönöm, Mr. Foster. A Galéria busásan megfizeti a munkáját, ebben biztos lehet – állt fel Fiona ~~a búcsúzáshoz.~~

– Nem kétlem. Szólítson csak Jacknek! – ~~fogadta el a felé~~ nyújtott kezét ~~búcsúzóul Foster.~~ A férfi érintése forró ~~volt Fiona bőrén,~~ és a füledt idő ellenére száraz ~~volt Fiona bőrén.~~ Kézfogása erőt és határozottságot sugárzott. Fiona gondolatai között hirtelen átsuhant, vajon ~~milyen érzés lenne, ha Jack erős keze cirógatná végig meztelen testét.~~

– Ööö... nagyon örülök, én pedig Fiona vagyok – válaszolta zavartan, miután sikerült elhessegetnie a képtelen gondolatot.

Fiona ~~v~~Végül széles mosollyal ~~az arcán~~ távozott a lepukkant kocsmából. Mégsem jött hiába. Bár valószínűleg a szék, amin ült, maradandó nyomat hagyott fehér ruháján, viszont sikerült megnyernie magának ~~a~~ Pápua Új-Guinea legjobb és legjóképűbb vezetőjét. Ez pedig megért egy szoknyányi áldozatot!

– Francba! Már itt is vannak! – mordult idegesen Jack, majd egy pillanatra megtorpant, hogy megsejmelje a ~~gyanús csoportosulást a piac túloldalán.~~

– Kik vannak itt? – kérdezte Fiona, amint utolérte végre a férfit. A várost elborító sártenger Jack óriáslépteinek meg sem kottyant, neki viszont annál több gondot okozott. Legszívesebben lerúgta volna a vízhatlan bakancsot, hogy meztláb járjon, mint az őslakosok. Persze semmi pénzért nem árulta volna el, hogy meggyúlt a baja a helyi viszonyokkal. Nem bírta volna elviselni, hogy Foster gyengének lássa.

– ~~Az ott~~ Gordon intézője, Billy. ~~E~~embereket gyűjt – bökött Jack fejével a csoport felé.
– A katonaruhás ~~az intézője?~~ Honnan ismeri? – Fiona jól megnézte magának a helyiek gyűrűjében álló köpcös, fehér férfit.

– Összefutottunk már párszor – szúrta a fogai közt Jack, ~~de nem mondott többet.~~ – Menjünk! Igyekeznünk kell, mielőtt Billy felbérlí a legjobb teherhordókat. Szerencsére Nagy

Commented [RK20]: Most egy picit úgy érzem magam, mintha kapnék egy gyorstalpalót egy útikönyvből ☺

Commented [RK21]: Ez most egy picikét direkt nekem. Habár az is igaz, hogy hiába járok a negyedik oldalon, semmit sem tudok még Fionáról, lehet, hogy igen-igen vágyik már egy kis szexre, de mégis olyan érzésem van, mintha egy olyan klisé látnék, aminek célja, hogy előre jelezze az olvasónak, ők bizony vonzódni fognak egymáshoz. Holott éppen elég egy kis finom, testi reakcióval előkészíteni a vonzódást.

Commented [RK22]: Úgy érzem magam, mintha lenne egy jelenet az előző és eközött (vagy kettő, három, esetleg egy fejezet), ami szórén-szálán eltűnt, és most hirtelen előreugrottam volna a történetben. Hol vagyunk? Miért? Hogyan jutottunk ide? Mi is most a viszonyuk?

Commented [RK23]: Miért csodálkoznak, hiszen ezt már Fiona informátora is elmesélte.

Sam és fiai régi embereim, így nem valószínű, hogy helyettem Gordonnal szerződneek. Mégis jobb, ha minél előbb felkeressük őket – intett Fionának és újra elindult.

– Lehet, hogy már Gordon is itt van? Vajon ~~már~~-tudja ~~már~~, merre keresse a kuluvikat? Tegnap délután még azt mondták, nem indította meg az expedíciót. ~~Utána kellene járn~~~~i a dolognak~~ – gondolkodott hangosan Fiona, miközben Foster mellett loholt. – Jobb lenne, ha szétválnánk, úgy gyorsabban elintézhetünk mindent – ajánlotta végül.

– Nem szeretném, ha egyedül járkálna! Könnyen baja eshet.

– Tudok magamra vigyázni! Különb is, néhány dolgot akár telefonon, ~~a szállodából~~ is elintézhetek. Szeretnék ~~értekezni-egyeztetni~~ az informátorommal, hogy mit tud Gordon akciójáról, aztán újra át akarom nézni a jegyzeteimet az útvonal miatt!

– Jól van, de legyen óvatos! – egyezett bele Jack. – Én beszélek Nagy Sammel, felbérelünk még néhány teherhordót, és beszerzek ezt-azt.

– Ne aggódjon! Megvédem magam, ha kell! – azzal Fiona egy apró pisztolyt húzott elő a táskájából.

– Az istenit! Honnan a fenéből szerezte azt?! Azonnal tegye el, mielőtt a helyi rendőség kiszúrja, vagy valaki leüti érte! – nézett körül Jack idegesen, miközben Fiona elé lépett, hogy takarja a táskát a tömeg elől. – A szállodában majd szépen ideadja, mielőtt véletlenül saját magát puffantja le.

– Dehogyan adom! Képzelve, képes vagyok használni! Tanultam lőni. Egy ~~szingli~~ ~~nőnek~~ meg kell tudnia védeni magát – jelentette ki Fiona sértetten, miközben magához szorította táskáját a benne lapuló ~~apró~~-fegyverrel.

– Elhiszem, de akkor se mutogassa! Még szemet vet rá valaki, és átvágja érte a torkát, mielőtt használhatná! – Jack acélszínű szeme szikrákat szórt Fionára. – Induljon vissza azonnal a szállodába, vacsoránál találkozunk! – utasította végül, aztán egyszerűen faképnél hagyta.

– Öntelt, parancsolgató alak! – dohogott magában Fiona, miközben a távolodó Jack Fostert nézte. Meg kellett hagyni, külsőleg nagyon vonzónak tartotta, még a magabiztos, határozott fellépése is imponált, de a mostanihoz hasonló, pökhendi leckéztetések kihozták a sodrából. Érezte, paprikás hangulatát csak egy ~~hideg-jeges~~ koktél lesz képes lehűteni a szálloda teraszán. Előbb azonban még el kellett intéznie pár dolgot.

Ez igazán érdekes nyitás lett. A szöveg elég gördülékeny, látható, hogy nem sokat javítottam nyelvileg, viszont így van mód arra, hogy egy kicsit foglalkozzunk a nyitással, a

Commented [RK24]: Most hol vannak? Nem úgy volt, hogy majd Mount Hagenben bérelnek embereket? Vagy ott is van csinos kis szálloda, ahonnan telefonálhatnak?

Commented [RK25]: Én inkább az egyedülálló szót használnám, abban sem vagyok egészen biztos, hogy mikor játszódik ez a történet, de valamiért nem napjainkra tippelek, meg hát kicsit női magazinos íze van ennek a mondatnak, míg ha csak azt veszem, hogy egyedül mozog, intézkedik, önálló vagy egyedülálló, akkor érthetőbb.

horgokkal és a főhős céljaival, a történet tétjével. Hiszen ezeknek ebben az öt oldalban már egyértelműen körvonalazódniuk kell.

A kezdőjeleneted első mondata azt ígéri, hogy egyből belecsöppenünk egy feszült, vitás helyzetbe – azonban a vita rögtön elhal, az ígért feszültséget nem tartja fenn a férfi stílusa, illetve maga a beszélgetés sem. Ugyanis nem tudom elképzelni, miről válhattak szót a regény első sora előtt – mert minden érdemi infó utána hangzik el. Még az is, hogy Foster miért mond a felkérésre nemet.

Ez azért probléma, mert a higgadt érveléssel azonnal megfojtod azt az erősebb érzelmi alapot, amivel nyitottál. Nem látom, miért lenne bosszantó a férfi, mert egyfelől nyugodt és nem lekezelő, másfelől igaza van, harmadrészt még el sem mondta az érveit a nyitás előtt, hiszen utána mondja el őket.

Ráadásul ezek után elindulunk egy olyan úton, ahol keveset mutatsz – különösen keveset a háttérből, motivációkból, érzelmekből – és sokat magyarázol. Értem, hogy mi a (rövid távú) célja a két figurának, de egyrészt egyáltalán nem érzem át ezeket a célokat, másrészt pedig az egészet túl hosszán mutatod, miközben nincs íve a jelenetnek, inkább körkörösnek, picit önismétlőnek tűnik. Érdeemes lehet az egészet rövidebben megírni – és még úgy is többet mutatni abból, hogy mi áll a háttérben, főleg Fiona esetében.

A második jelenet és az első közül mintha valami hiányozna. Akkor most már átrepültek Mount Hagenbe? És milyen volt az út? És milyen magas vagy nem magas volt Foster díja, és mennyire volt könnyű vagy nehéz beszerezni, amiket a listára írt? És Fiona nem is beszélt meg senkivel, hogy „éljen, el tudok indulni” (még magával sem)? Hiányzik egy jelenet, ami talán segíthetne, hogy kicsit megmutasd még a figurákat.

Fiona a nézőpontkarakter, mégis őt látom kevésbé. A felszínt értem: meg akar szerezni egy maszkot. Miért? Oké, ez a munkája, és? Ki az, aki az életét is kész kockáztatni a munkájáért? Miért akarja ezt valaki? Nem azt mondom, hogy terítsd ki az össze kártyádat az első öt oldalon – de érzékeltesd, hogy a főhősnő elképesztően elkötelezett, mert valami még van a háttérben.

Az érzékeltetésben nem a mondat segít neked, hogy ő meg akarja szerezni a maszkot (mégpedig Gordon előtt), sem a felkiáltójelek, hanem horgok. Horgok, amik felkeltik az olvasó figyelmét és amik miatt biztos lesz benne, hogy van még itt valami a háttérben. Amik miatt elhiszi, hogy ez a cél olyan, amiért Fiona bármit megtenne, és amik miatt ő maga is érzi, hogy van tétje ennek a történetnek. Ami berántja és ami miatt szurkolni kezd.

Gonoszság vagy sem, de az, hogy egy valamilyen maszkot gyógyszerért vagy két szép kavicsért szereznek-e meg egy törzstől, még nem lesz elég tét, nekem, az európai otthonomban üldögélő olvasónak. Ezért még nem fogok drukkolni sem az egyik, se a másik félnek. Akkor sem, ha a szereplők az asztalra csapnak és úgy nyilatkoztatják ki, hogy nekik van igazuk. Ennél többet el kell árulnod arról, hogy valójában mi a tét, hogy azt érezzem, veled tartok ebben a történetben.

Közben Fionáról mint személyiségről sem tudunk meg sokat. Vélhetően gazdag és elkényeztetett (öltözködés, szegénynegyeddal szembeni fenntartások), főleg a külsőségek érdeklik (fontosabb, hogy jóképű a vezető, mint hogy hozzáértő), kikéri magának, hogy ügyetlennek nézik, de tapasztalatlanként viselkedik. Nem mozog magabiztosan a terepre szánt ruhában, nem tudja, hogy nem érdemes hadonászni ilyen helyen egy fegyverrel, nem látunk önálló döntést, ügyes megmozdulást a részéről. Hogyan higgyem el, hogy ért a dolgához? Hogyan higgyem el, hogy érdemes neki szurkolni?

Foster kicsit tisztább karakter, mert világos, hogy benne van egy nagy ellenszenv Gordonnal szemben, meg mivel ő ott él, még el is hiszem, hogy őt érdekli a kérdés, hogy átvernek-e egy törzset, kiszipolyozzák-e a földeket. Ugyanakkor ő is legalább kétszer elmondja ezt anélkül, hogy mélyítenéd vagy még egy-két horoggal erősítenéd az ő motivációit.

Mivel nem ő a nézőpontkarakter, érthető, ha kevesebbet látunk belőle, viszont az problémás, hogy nem jelenik meg a kicsit bunkó, talán Indiana Jones-os, erős, morgós, mégis megszerethető figura. Azt érzem, hogy ilyennek kellene lennie, de nem látom ezt benne. Ő nem pofátlan, mondjuk nem is gáláns. Értem, hogy jóképű, de miért vonzana? Miért drukkolok, hogy ő és Fiona összejöjjen? Mert ezzel kapcsolatban viszont kaptam egy egyértelmű ígéretet, hogy közöttük lesz valami.

Érdeemes egyébként végiggondolni azokat a jeleket, amivel a két karakter közötti romantikát előrevetíted. Alapvetően a kiinduló helyzet nagyon tipikus, rengeteg film és romantikus történet kezdődik úgy, hogy a jóképű és morcos férfi vonakodva bár, de segíti a nő küldetését, majd idővel egymásra talál. Ez rendben is van, hiszen egy ilyen helyzet nagyon alapvető toposz is, amit a szerző kedvére alakíthat, variálhat, vagy éppen elmesélhet újra – vannak olyan olvasók, akik szeretnek újra és újra hasonló történeteket olvasni.

Kiderül, hogy a férfi nagyon vonzó és jóképű, ez eddig rendben. Viszont Fiona gondolata a kézfogásnál már kilóg a szövegből, kicsit olyan (még a karakter számára is), mintha valaki

belepakolta volna kívülről a fejébe. Természetesen létezik olyan nő, aki rövid ismeretség után, egy érintés miatt azonnal egy ágyjelenetre asszociál – de egy ilyen nő teljes gondolkodása jóval érzékibb.

Az ő esetében is van előkészítése egy ilyen hirtelen felbukkanó képnek, mert ő már alapvetően olyan dolgokat vesz észre a férfin, amik egy picit érzéki irányba mozdítják el a szöveg teljes hangulatát. Az ő jelzői, asszociációi, akár hasonlatai (közeli E/3 esetében azok a jelzők, asszociációk vagy hasonlatok, amiket a nézőpontkarakter miatt választunk) már megelőlegezik ezt a gondolkodásmódot, érzékeltetik, hogy a szexualitás, vágy számára meghatározó. Ezek után pedig teljesen természetes, hogy az erős kéz érintéséből következik az ő fejében a kép, ahogy a férfi a meztelen testét simogatja.

Jelenleg, ilyen megalapozás nélkül olyan, mintha az embernek hirtelen eszébe jutna, hogy illene elszórni néhol egy-egy jelzést az olvasó számára, hogy lesz itt romantika és vonzalom, és betenné az első tipikus mondatot, ami eszébe jut. Holott a vonzódásnak sok-sok más, egy visszafogottabb karakter esetében is működőképes megnyilvánulása lehet. Fiona testi reakciói, vagy akár más érzékek bevonása (milyen számára a férfi hangja, illata) segíthetnek megalapozni a romantikát.

Azt lehet érdemes átgondolni, hogy mi fogja meg ezt a nőt a férfiben, és azt finoman megmutatni a túl direkt mondatok helyett.

Nem egyértelmű számomra, hogy mikor játszódik ez a történet. A modern technika eszközei nem kerülnek elő, viszont repülnek és telefonálnak a figurák, tehát a 20. századra tenném. Mindenesetre érdemes lehet végiggondolni, hogy az adott korban milyen a nők helyzete, mennyire furcsa vagy nem furcsa az önállóan utazgató, küldetést teljesítő nő. Egyben azt is, hogy mennyire bevett ekkor a „szingli” szó, lehet, hogy koridegen.

Ha viszont mégis napjainkban játszódik a történet, akkor nem lehet ennyire kortalan, érdemes átgondolni, hogy a mobilok hogyan alakítják a küldetést, honnan telefonálgatunk, és milyen is lenne napjainkban egy modern (nem)kincsvadász nő. (Mert Fiona egy picit azért elesett és szerencsétlen ennyi alapján.)

Még néhány dolgot a háttérrel kapcsolatban érdemes lehet átgondolni. Például ha törzsi háborúk vannak, ha veszélyes az út, miért nem hívják erre fel az utazási irodában Fiona figyelmét? Ha felhívták és ennek ellenére akar menni, miért nem reagál ennek megfelelően? Akkor máris könnyebben kialakulhat egy vitahelyzet, illetve jelezheted, mennyire fontos neki ez a feladat.

Ahogy írtam az elején is, nyelvileg jól működik a szöveg, most finomításokra, apróságokra lehet szükség. A párbeszédben egy kicsit lazíthatunk a figurákon helyenként, a leírásokkal egy kicsit segíthetünk, hogy az olvasó jobban elhelyezze magában a figurákat, helyszínt. Mindezek a nézőpontkarakterre hangolva segíthetnek jobban megérteni magát a karaktert is, úgyesen megmutathatsz a személyiségéből, illetve a narrációban csöpögtethetsz némi infót, hogy ne kelljen párbeszédben kimondaniuk mindent direkten.

Elég sok a tömondat. Nem kell dagályosan hosszú mondatokat írni, de elég kopogós lett a szöveg azzal, hogy csaknem minden összetett mondatot szétszedtél. Ezen helyenként lágyítottam egy picit.

A legfontosabb azonban az, hogy közel hozd a motivációkat. Az elsőszámú célon felül legalább egy részét meg kell mutatnod a motivációknak, és fel kell villantanod, hogy van egy nagyobb tét, ha lehet, már azt is, mi lesz az a tét. Ezekkel tudod bevonni az olvasót. Nem kell ellőni minden tűzijátékot már itt, de ennél egy picivel többet kell adnod, hogy megragadd és a történet előtt tartsd az olvasódat.

Ha kitaláld a háttérüket, mutass többet, ha még nem találd ki, ülj le és gondold át, mit nyerhetnek és veszíthetnek ezen az ügyön, miért vágnak bele akár az életük kockáztatásával is, és főleg mi történik, hogy Gordon szerzi meg a maszkot, miért áll végül be Foster is az ügy mögé? (Ha ő még nem tudja, mi történik, és csak borsot akar törni Gordon orra alá, az is legyen világosabb.)

Érdemes lehet azt is jobban végiggondolni, hogy hogyan éli meg a nyitójelenetet a két főszereplő, és ezt hogyan tudod az olvasónak is bemutatni.

Köszönöm a részletet, sok sikert, jó írást kívánok!

Róbert Katalin